

На экране

ЗАБІЦЬ ГУМАРАМ

У пракаце ідзе яшчэ адзін фільм пра несвабоду 1980-х

Напэўна, калі па сцэнарыі Міхаіла Ідава здымаў Кірыл Сярэбранікаў, было лепш: меланхалічнае і стыльнае «Лета» пра ленаградскую рок-тусоўку 1980-х скарыла сэрцы і фестывалі. У дадатак праз гэту карціну Сярэбранікаў апынуўся сярод лаўрэатаў нядаўня абвешчанага кінапрэміі «Ніка» як найлепшы рэжысёр. Гэтым разам Ідаў сам увасобіў сваю задумку і зрабіў яшчэ адзін фільм пра савецкую творчую несвабоду і несвабоду ў цэлым. Можна быць, больш фармальнага, механічнага і з нацягнута драматычнай канцоўкай, але разумнага «Гумарыста», які зараз ідзе ў мінскім пракаце.

Галоўным героем становіцца эстрадны гумарыст Барыс Аркадзьеў, які калісьці ў мінулым напісаў кнігу, але пасля замест літаратуры стаў займацца выступленнямі і зарабляць грошы. Пакуль Аркадзьеў апраўдвае сваё невысокае рамяство працягам традыцыі Аверчанкі і Тэфі, паклоннікі і паклонніцы яго творчасці прыбываюць, папулярнасць і пазнавальнасць расце, а касманаўты ў космасе хочаць слухаць яго маналогі. Галоўную ролю, дарэчы, выконвае Аляксей Аграновіч.

«Што яму трэба было — у яго ж усё было», — прагучыць у канцы карціны і аголіць гэтае савецкае спажывецкае стаўленне да жыцця, калі ты прымаеш правільны гульні, каб зручнай умацавацца ў існуючай іерархіі. Стаўленне, якое і пасля развалу Саюза нікуды не сышло.

Дык вось «Гумарыст» паказвае, што ў мірнай сістэме са зразумелымі прынцыпамі выжывання ёсць нязгодныя. Барыс Аркадзьеў, які ўжо з першых эпизодаў падаецца пакутнікам або прынамсі ў нечым глыбока нешчаслівым чалавекам, церпіць ад пастаянных абмежаванняў і далікатнага прымусу з боку людзей з пагонам.

А паколькі галоўны герой унутрана нязгодны з існуючым раскладам, фільм паступова прыводзіць нас да выбуху. Па логіцы ён мусіць скончыцца альбо надзвычайнай перамогай, альбо трагедыяй. Чым канчаецца, здагадайцеся самі.

У пэўным сэнсе «Гумарыст» прымярае форму ўсім вядомай антыўтопіі. І сістэ-

ёй папулярнасці, чым ад яе атрымлівае — вось парадокс. Пакуль ён выступае ў Юрмале, сваімі маналогамі прымушае публіку смяяцца ды іскрыць жартамі, становіцца жаданым госцем у дамах розных чыноў. Тут і гумарыстычны маналог пра малпу, які праходзіць лейтматывам праз усю карціну, дарэчы, бо жывёла тут не толькі ў выступленнях — малпай становіцца чалавек, такія часы.

Несвабоду — любімы і самы дзейсны папрок савецкаму мінуламу. Міхаіл Ідаў зноў звярнуўся да 80-х, каб жыватворная тэма зайграла новымі фарбамі. Натуральна стылізаваная карціна, што ўпэўнена абапіраецца на ролю Аляксея Аграновіча, лінейна распявае аб супрацьстаянні чалавека сістэме і паказвае, што ў некаторыя моманты лепш быць нікому не вядомым пісьменнікам, чым папулярным эстрадным выступоўцам. Але вядома ж, не ўмовы павінны выбіраць за нас.

«Гумарыста» можна паглядзець у сетцы кінатэатраў Silver Screen.

Ірэна КАЦЯЛОВІЧ.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	6.36	19.50	13.14
Віцебск —	6.24	19.42	13.18
Магілёў —	6.26	19.41	13.15
Гомель —	6.25	19.35	13.10
Гродна —	6.52	20.05	13.13
Брэст —	6.54	20.04	13.10

Месяц

Апошняя квадра
28 сакавіка.
Месяц у сузор'і Авена.

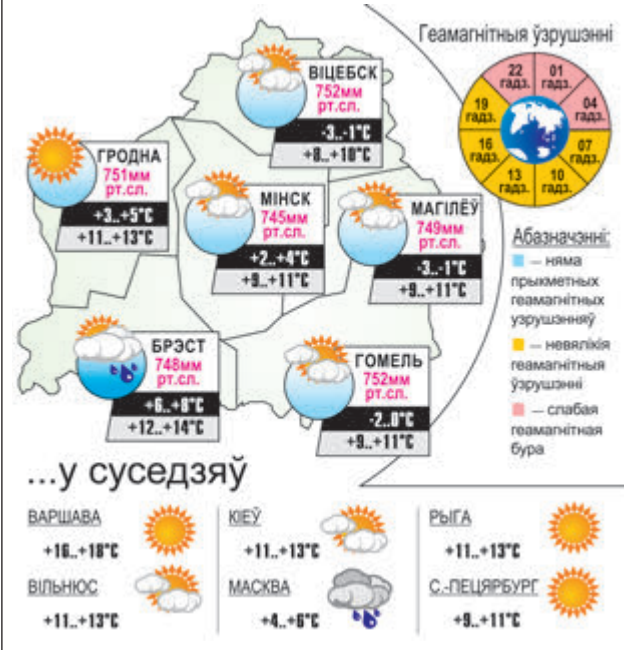
Імяніны

Пр. Васіля, Ісака.
К. Антаніны, Антона,
Бенядзікта, Вацлава.

Фота Ліны МАЛІНІНАЙ.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Вясна... Куды ні ступі — даўгалецця — няправільнае пасведчанне аб нараджэнні.

Дзве сяброўкі.
— Я закахалася ў яго, бо ён быў стройны і маўклівы. Гэта потым я зразумела, што ён проста не можа ўцягваць жывот і размаўляць адначасова.

— Дзяўчына, паехалі да мяне.
— Ну, я не магу так адразаць, мне трэба да цябе прывыкнуць.

— Ну паехалі, я жыву тут недалёка, на Рублёўцы.
— Божухна, як хутка я да цябе прывыкла!

Навукоўцы ўстанавілі, што галоўная прычына

Даты

Падзеі

Людзі

4 КРАСАВІКА

1557 год — нарадзіўся (в. Астроўна, Віцебшчына) Леў Іванавіч Сапега, дзяржаўны дзеяч Вялікага Княства Літоўскага, дыпламат і мысліцель. Атрымаў добрую адукацыю, свабодна валодаў

пяццю мовамі. На працягу свайго жыцця Сапега займаў самыя высокія пасады ў ВКЛ. Разам з канцлерам А. Валовічам і К. Радзівілам удзельнічаў у стварэнні Трыбунала ВКЛ. Узначальваў соймавую камісію па падрыхтоўцы Статута ВКЛ (1588), адрадагаваў яго тэкст і фінансаваў выданне ў віленскай друкарні Мамонічаў. У сваёй палітыцы адстойваў суверэнітэт ВКЛ у складзе федэратыўнай Рэчы Паспалітай. Садзейнічаў развіццю беларускага кнігадрукавання.

У Ружанах сабраў вялікую бібліятэку. Увайшоў у гісторыю Беларусі як значны дзяржаўны дзеяч і дыпламат. Памёр у 1633 годзе.

1784 год — нарадзіўся (в. Гайна, цяпер у Лагойскім раёне) Зарыян Якаўлевіч Даленга-Хадакоўскі, славазнавец, пачынальнік беларускай, польскай, рускай і ўкраінскай археалогіі, этнаграфіі і дыялекталогіі. Сапраўднае яго імя — Адам Чарноцкі. У 1818 годзе Даленга-Хадакоўскі першым у Беларусі атрымаў ад Віленскага ўніверсітэта адкрыты ліст на права археалагічных раскопак і пачаў даследаваць гарадзішчы ў Полацку, Віцебску, Тураве, Бабруйскім павеце, Гомелі, Магілёве і інш. Адначасова рабіў запісы фальклору, мясцовых дыялектаў і абрадаў. Вынікам гэтай дзейнасці стала праца «Пра славяншчыну да хрысціянства». Вядома, што Даленга-Хадакоўскі зрабіў шэраг заўваг і ўдакладненняў, звязаных з фактамі беларускай гісторыі, да першага выпуску «Гісторыі дзяржавы Расійскай» рускага гісторыка Мікалая Міхайлавіча Карамзіна, якія апошні ўлічыў у наступных сваіх выданнях.

1864 год — нарадзіўся (г. Масква) Віктар Іванавіч Струеў, беларускі архітэктар. Скончыў Строганаўскае вучылішча, а таксама вучылішча жывапісу, скульптуры і дойлідства ў Маскве. З 1893 года ў Мінску, епархіяльны архітэктар, пасля — выкладчык малюнка ў жаночым епархіяльным вучылішчы, губернскаму архітэктару, з 1920-га — архітэктару рэспубліканскага паддзела Камітэта дзяржаўных будынкаў. У 1921 годзе — дэкан архітэктурнага аддзялення Мінскага архітэктурна-будаўнічага дарожнага тэхнікума, адначасова архітэктар Народнага камісарыята асветы, у 1924-м мінскі гарадскі архітэктар. Па яго праектах пабудаваны: Мінская царква Аляксандра Неўскага, будынак Мінскага царкоўна-археалагічнага музея, званіца Барысаўскага Уваскрасенскага сабора, каменныя цэрквы ў г. Лунінец, г. п. Любча, вёсках Зембін Барысаўскага, Камень Валожынскага, Мядзведзічы Ляхавіцкага, Тарасава Мінскага раёнаў. У 1909—1912 гг. выканаў праекты каменных будынкаў школ для гарадоў Тураў, Заслаўе, вёсак Ракаў Мінскага, Даманавічы Салігорскага, Бабчын Хойніцкага раёнаў. Памёр у 1924 годзе.

1914 год — нарадзілася (в. Паддзягярня, цяпер у Пухавіцкім раёне) Алена Рыгораўна Мазанік, удзельніца Мінскага антыфашысцкага падполля ў гады Вялікай Айчыннай вайны, Герой Савецкага Саюза (1943), заслужаны работнік культуры Беларусі. Па заданні камандавання партызанскага атрада «Дзіма» ў ноч на 22 верасня 1943 года выбухам пастаўленай ёю міны быў знішчаны генеральны камісар Беларусі В. Кубэ. З верасня 1943 года ў партызанах, затым у Маскве. З 1948 года ў Міністэрстве дзяржаўнага кантролю БССР, у 1952—1960 гадах намеснік дырэктара Цэнтральнай навуковай бібліятэкі імя Я. Коласа АН Беларусі. Аўтар кнігі «Адплата». Памерла ў 1996 годзе.

1785 год — англійскі вынаходнік Эдмунд Картрай атрымаў патэнт на створаны ім механічны ткацкі станок.

1949 год — створана Арганізацыя Паўночнаатлантычнага дагавора (НАТА) — ваенна-палітычны саюз шэрагу краін Еўропы і Паўночнай Амерыкі.

